10x	VODITELJ: Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s Teboj! Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus! VSI: Sveta Marija, Mati Božja, prosi za nas, grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.
1x	VODITELJ: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu VSI: kakor je bilo v začetku tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Če pojemo, lahko zapojemo **pesem »Je angel Gospodov«**. Na koncu ne pozabimo prositi za rajne s kitico »Poglejmo še v vice, na verne dušice! Usmili se, Jezus, in reši jih iz vic! Češčena si Marija, je angelski glas. Ko b' zadnja ura bila, Marija, prid' po nas!«

VSI (se pokrižamo): V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Zakaj postavljamo jaslice?

Ko je sveti Frančišek Asiški leta 1223 premišljeval, kako je Jezus, Božji Sin, prišel na svet in postal človek, je hotel živo začutiti in podoživeti betlehemsko preprostost. V gozdu blizu vasi Greccio je našel votlino, tja nanosil slamo, ter prosil nekega kmeta, da mu je posodil vola in osla. Tja je povabil tudi revne vaške pastirje. Tako je na svoji koži občutil mraz, revščino, preprostost, zavrženost, vdanost, ljubezen, skromnost , ki je vela iz kraljevske sobane Kralja vesoljstva. Idila? Frančišek je ostrmel in bil prevzet nad Božjim Sinom, ki se sklanja v naše hleve – hladna, grešna, ter Bogu in bližnjemu odtujena srca.

Tudi mi postavljamo jaslice, da bi pred našimi očmi oživela skrivnost učlovečenja. Namen jaslic ne sme biti razkazovanje mojih spretnosti, marveč otroška ljubezen do Deteta, polna ljubezni, strmenja in občudovanja. Čeprav Najbogatejši, Večni, Nesmrtni, v hlevčku poljubi našo revščino, minljivost, omejenost. Jaslice v naši domači hiši? Gospod trka tudi na vrata naše družine. Smo prebogati in njegovo revščino prevzetno odklonimo? Priznamo, da smo grešniki, postavimo jaslice, in mu ponudimo »hlev« naše družine?



Ko bomo postavljali jaslice, položimo vsak kos mahu, vsako figurico, z nasmehom v srcu: »Gospod, z nami si! Pokleknil si k nam, ubogim, v naše hleve, da bi nas odrešil! Hvala Ti!«

Ko bomo pred jaslicami klečali, tiho opazujmo in premišljujmo ob figuricah: sveta družina hleva in zavrženosti ne preklinja, ampak se veseli Boga v svoji sredi; Jožef in Marija sta vzornika vsaki družini, kako vera in zaupanje v Boga premaga vse …

Priporočam:

»http://jaslice.rkc.si« ☞ »Vse o jaslicah« ☞ »Simbolika in teologija« ☞ nižje sledi članek »Delajmo jaslice, 1-6«

Izdala Župnija Vače v adventnem času 2026,
odgovarja Peter Bregar, župnik

Advent 2026

V rokah držite listič, na katerem najdete dragoceno spodbudo. Listič lahko daste v žep in ga tam pozabite. Lahko ga vržete doma med časopise in reklame ali v peč. Nikar!

Vabim vas, da se vsi, ki v vašo hišo vstopate in iz nje izstopate pri istih vratih, vsaj enkrat na dan zberete skupaj za dragocenih deset minut, vsak vzame v roke ta listič, ugasnete ekrane vseh velikosti in hrup vseh vrst, v vašo sredo spoštljivo postavite adventni venček s štirimi svečami, če je le mogoče, pa tudi podobo Device Marije (sliko, podobico, kipec). Nekdo izmed navzočih naj bo voditelj. Zelo primerno je, če je to kar družinski oče, saj je prav on glava družine. Vlogo voditelja pa lahko vsak dan prevzame tudi kdo drug. Če ni mogoče, da bi se zbrali vsi, naj se zbere vsaj večji del družine. Zberemo se lahko zjutraj (preden se razkropimo po svetu) ali zvečer, ko se zberemo z vseh vetrov. Spomnimo se, da ko bomo skupaj naredili lepo znamenje križa, bo med nami nevidno navzoč Bog sam!



Voditelj začne z znamenjem križa, nato počasi, zbrano in s srcem prebere kratek nagovor. Čeprav bi se nagovor zdel prvi hip nerazumljiv ali neprimeren za mlajše, ga berimo z zaupanjem, da pride trenutek, ko ga bom globoko doumel.

VSI (se pokrižamo):
V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

BERE VODITELJ:
Beseda ***advent*** pomeni ***prihod***, čas pričakovanja. Človeštvo in vse stvarstvo je dolga tisočletja čakalo prihod Božjega Sina Jezusa med nas, in ga naposled pred dvema tisočletjema tudi dočakalo. Neskončni Bog se skloni med nas, med najbolj uboge, v Betlehemski hlevček, in postane med nami majhen in kroták otrok v jaslicah. Z nami hodi našo pot življenja, od spočetja, rojstva, križa, smrti in groba. Med nas ne pride zgolj zato, da bi bil z nami solidaren, pač pa, da bi nas napravil Božje; da bi nas s svojim trpljenjem na križu, s svojo smrtjo in s svojim vstajenjem od mrtvih pokazal pot v večno srečo v nebesih. Ta sreča presega vse naše želje in naše predstave.

Jezus se štirideset dni po vstajenju dvigne pred apostoli nazaj v nebo. Sedaj ga čakamo, da se ob koncu sveta vrne z vsem veličastvom in močjo, skupaj z vso nebeško vojsko angelov in vseh zveličanih, rešenih kristjanov. Njegova Božja luč bo takrat osvetlila vse, kar je skrito. Šele v tej Božji luči se bomo ljudje pokazali taki, kakršne nas vidi Bog. Jasno se bo pokazala resnica o nas in o Bogu. Pokazalo se bo, koga smo s svojim življenjem molili, koga častili, komu svoje življenje darovali.

Kdaj pride, ne vemo. A datum in ura niti nista tako pomembna. Ko namreč apostoli vprašajo Jezusa, *kdaj* pride, jim le naroči: »Čujte *in bodite pripravljeni vsak čas!*«

Prvi del adventa (do 17. decembra) nas tako Božja beseda opozarja in vabi k budnosti ter stalni pripravljenosti, da Jezus Bog nekega dne pride in razsodi naša dejanja, naše srce. Drugi del adventa (od 17. decembra, do Božičnega večera) pa pri branju Božje besede občudujemo, po kako čudovitem Božjem načrtu je Jezus Bog prišel med nas na svet. Posebej smo veseli, da je Devica Marija sporočilu Božjega odposlanca angela Gabrijela pritrdila in rekla: »*Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi!*« S temi besedami je Boga sprejela **pod** svoje srce in še toliko bolj **v** svoje srce.

Marija vabi tudi mene in tebe, da Jezusa Boga povabiva, da se rodi v moje in tvoje srce in tam raste. Opazujva Devico Marijo, s kako *odprtim* in *lepim* srcem Jezusa Boga sprejme in pusti, da zavzame célo njeno srce, do zadnjega kotička. Marija tako z vsem srcem želi samo to, kar želi Bog, ki je njen Kralj in Gospod.

Marijino srce je že lepo in čisto, saj je Brezmadežna. Najino srce še ni lepo in čisto, saj ima v njem marsikdaj glavno besedo greh in sebičnost (ko mislim samo nase). Prosiva Marijo:

Marija, naša nebeška Mati,
pokaži mi, kateri moj greh Jezusa najbolj boli!

Nekaj trenutkov ostanemo v tišini.
Pozorni smo na Božji šepet v srcu. Nato nadaljujemo:

VSI:
Marija, naša Mati!
Spremljaj me v dnevu, ki je pred menoj.
Trdno sklenem, da se bom varoval priložnosti
da bi Jezusa in tebe s tem svojim grehom žalil.
Naj niti za trenutek ne pozabim
kako zelo me imata z Jezusom rada.
Marija! Naj moje srce postane
kakor nekdaj Betlehemski hlevček.
Reven, a vendarle lep, čist in urejen,
da sprejme vase Jezusa Boga.
Naj Jezus raste tudi v mojem srcu
in zares postane moj Kralj in Gospod.
Tako se bom lahko veselil tudi
njegovega veličastnega prihoda
ob koncu časov in večne sreče z njim v nebesih.



Prižgana(e) svečka(e) na adventnem venčku
naj predstavlja(jo) mojo vero in srčno veselje,
ki mi na poti življenja sveti in me greje.
Amen.

Molimo desetko rožnega venca:

1x
VODITELJ:
Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.

VSI:
Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši nas hudega. Amen.